

Laureatami Nagrody Miast Partnerskich Torunia i Getyngi im. Samuela Bogumiła Lindego w 2025 roku są Jacek Dehnel i Daniel Kehlmann.

Nagroda Miast Partnerskich Torunia i Getyngi im. S. B. Lindego przyznawana jest od 1996 roku przez władze miejskie dwóch zaprzyjaźnionych miast Torunia i Getyngi. To jedyna polsko-niemiecka nagroda literacka przyznawana autorom, których słowo tworzy ideały i wartości, łącząc ludzi, społeczeństwa i narody we wspólnej rozmowie.

Kapituła Nagrody Miast Partnerskich Torunia i Getyngi im. Samuela Bogumiła Lindego dokonała wyboru, wskazując Jacka Dehnela i Daniela Kehlmana jako tegorocznych laureatów. Uroczyste wręczenie nagrody w postaci honorowego dyplomu, pamiątkowego medalu oraz gratyfikacji finansowej w wysokości 5 tys. euro, odbędzie się 15 listopada 2025 w Deutsches Theater Goettingen w Getyndze.

Jacek Dehnel (ur. 1 maja 1980 r. w Gdańsku) – polski pisarz (poeta i prozaik), publicysta, tłumacz i malarz. Debiutował jako prozaik w roku 1998 zbiorem opowiadań Kolekcja. Natomiast pierwszy zbiór wierszy „Żywoty równoległe”

opublikował w roku 2004 (z pochwalnymi uwagami Czesława Miłosza na okładce). Popularność i nominację do Nagrody Angelus i Europejskiej Nagrody Literackiej przyniosła mu jego powieść „Lala” z 2006 roku. Natomiast powieść „Matka Makryna” z 2014 trafiła do finału nagrody Nike. Wspólnie z mężem Piotrem Tarczyńskim od 2015 roku tworzy cykl powieści kryminalnych osadzonych w realiach Krakowa z przełomu XIX i XX wieku. Powieści publikowane są pod wspólnym pseudonimem „Maryla Szymiczkowa”. Twórczość Dehnela jest erudycyjna, silnie związana z tradycją (nierzadko polemicznie), nie omija jednak aktualnej problematyki, a liczne odwołania do przeszłości nie czynią jej nieprzystępną. Dehnel jest autorem dziesięciu tomów poetyckich oraz wydanego w osobnej publikacji poematu „Serce Chopina” oraz około dziesięciu pozycji prozatorskich, zbiorów opowiadań i powieści. W jego dorobku znajdują się książki eseistyczne czy antologie. Utwory Jacka Dehnela tłumaczono na języki: angielski, chorwacki, czeski, francuski, hebrajski, hiszpański, holenderski, litewski, niemiecki, rosyjski, słowacki, słoweński.

Poezja: „Żywoty równoległe”, Kraków, 2004; „Brzytwa okamgnienia”, Wrocław 2007; „Serce Chopina” (poemat), Wrocław, Biuro Literackie 2018; „Bruma”, Kraków 2022.

Proza: „Lala”, W.A.B. 2006; „Balzakiana”, W.A.B. 2008; „Saturn. Czarne obrazy z życia mężczyzn z rodziny Goya”, W.A.B. 2011; „Młodszy księgowy. O książkach, czytaniu i pisaniu”, W.A.B. 2013; „Matka Makryna”, W.A.B 2014; „Ale z naszymi umarłymi”, Wydawnictwo Literackie 2019.

Jako Maryla Szymiczkowa (razem z Piotrem Tarczyńskim): „Tajemnica domu Helclów”, Znak Literanova 2015; „Rozdarta zasłona”, Znak Literanova 2016; „Seans w Domu Egipskim”, Znak Literanova 2018.

Przekłady: Jacek Dehnel tłumaczył utwory m.in. Philipa Larkina, Francisa Scotta Fitzgeralda, Henry’ego Jamesa, Oscara Wilde’a, Charlesa Dickensa, Williama Faulknera.

Nagrody: Nagroda Fundacji Kościelskich (2005), Paszport „Polityki” (2007), Śląski Wawrzyn Literacki (2009), Nagroda Literacka Żuławskiego (2020).

Daniel Kehlmann (ur. 13 stycznia 1975 r. w Monachium), jeden z najwybitniejszych pisarzy swego pokolenia, posiada obywatelstwo niemieckie i austriackie. Wykształcenie szkolne i uniwersyteckie (germanistyka i filozofia) zdobył w Wiedniu, dokąd, jako do rodzinnego miasta ojca, przeprowadziła się rodzina w 1981 roku. Od późnych lat 90. publikuje kolejne powieści, sztuki teatralne, eseje oraz scenariusze.

Debiutował literacko w 1997 roku powieścią „Beerholms Vorstellung”. Kilka jego powieści zostało sfilmowanych. W 2024 roku telewizja niemiecka pokazała zrealizowany według scenariusza Kehlmana paradokumentalny miniserial „Kafka”. Kehlmann wykładał gościnnie poetykę i literaturę na uczelniach. Jest członkiem Akademii Nauk i Literatury w Moguncji, Wolnej Akademii Sztuk w Hamburgu oraz Niemieckiej Akademii Języka i Literatury w Darmstadt. Mieszka w Wiedniu i Berlinie. Bohaterowie utworów Kehlmana żyją w dobrze nam znanej rzeczywistości, jednocześnie stykają się z jej granicami.

W przestrzeni literackiej Kehlmann najmocniej zaistniał swą powieścią „Die Vermessung der Welt” („Rachuba świata”). W krajach niemieckojęzycznych sprzedano niemal trzy miliony egzemplarzy, przetłumaczona na wiele języków powieść osiągnęła również światowy sukces, ukazując się w łącznym nakładzie około sześciu milionów egzemplarzy.

Najważniejsze utwory: „Beerholms Vorstellung”, 1997 (pol. „Beerholm przedstawia”, 2004); „Mahlers Zeit”, 1999; „Ich und Kaminski”, 2003; „Die Vermessung der Welt”, 2005 (pol. „Rachuba świata”, 2007); „Ruhm. Ein Roman in neun Geschichten”, 2009; „Tyll”, 2017; „Lichtspiel”, 2023.

Kehlmann wielokrotnie prowadził wykłady w ramach tradycyjnych na niemieckich uniwersytetach profesur z poetyki, w których pisarze komentują kwestie związane z własną twórczością bądź problemy z pogranicza literatury, szeroko rozumianej kultury i sfery publicznej (m.in. w Moguncji, Getyndze, Frankfurcie). Jest członkiem Niemieckiej Akademii Języka i Literatury w Darmstadt. Otrzymał wiele nagród literackich, m.in.: 2006 Nagroda literacka Fundacji Konrada Adenauera, 2006 Nagroda im. Kleista, 2008 Thomas-Mann-Preis, 2010 Prix Cévennes du roman européen für Gloire (Francja), 2018 Friedrich-Hölderlin-Preis, 2024 Ludwig-Börne-Preis.

Laureaci Nagrody Miast Partnerskich Torunia i Getyngi im. S. B. Lindego:

- Wisława Szymborska i Günter Grass (1996),
- Zbigniew Herbert i Karl Dedecius (1997),
- Tadeusz Różewicz i Siegfried Lenz (1998),
- Ryszard Kapuściński i Christa Wolf (1999),
- Hanna Krall i Marcel Reich-Ranicki (2000),
- Jan Józef Szczepański i Henryk Bereska (2001),

- Andrzej Stasiuk i Friedrich Christian Delius (2002)
- Włodzimierz Kowalewski i Barbara Köhler (2003),
- Hubert Orłowski i Klaus Zernack (2004),
- Paweł Huelle i Hans-Joachim Schädlich (2005),
- Sławomir Mrożek i Tankred Dorst (2006),
- Ewa Lipska i Sarah Kirsch (2007),
- Olga Tokarczuk i Ingo Schulze (2008),
- Adam Zagajewski i Durs Grünbein (2009).
- Adam Krzemiński i Karl Schlogel (2010)
- Wiesław Myśliwski i Herta Muller (2011)
- Andrzej Bart i Stephan Wakwitz (2012)
- Eustachy Rylski i Brigitte Kronauer (2013)
- Wilhelm Genazino i Janusz Rudnicki (2014)
- Marie Luise Scherer i Stefan Chwin (2015)
- Jan Wagner i Kazimierz Brakoniecki (2016)
- Julia Zeh i Magdalena Tulli (2017)
- Małgorzata Szejnert i Navid Kermani (2018)
- Szczepan Twardoch i Christoph Hein (2019)
- Dorota Masłowska i Dea Loher (2020-21)
- Joanna Bator i Terezia Mora (2022)
- Tomasz Różycki i Marcel Beyer (2023)
- Anne Weber i Zbigniew Rokita (2024)

Fot. Daniela Kehlmann - Heike Steinweg

Fot. Jacka Dehnela - nadesłane

- [Go back](#)
- [Share on: X](#)
- [Share on: FB](#)
- [Print](#)
- [PDF](#)